146 років Володимиру Винниченку одному із батьків УНР, якому закидають й найбільшу помилку

Четверте і десяте: для на порядку денного Верховного Суду розглянуть скарги на підтримане рефераром АРМА

Чому закриєте гіперзапільними затоками Ізраїлю, Україна відкриває кордони для російську бахмуту

146 років Володимиру Винниченку одному із батьків УНР, якому закидають й найбільшу помилку

ГЕРОЇЗМ | 18С, 2020-08-03 08:22

Версія для друку

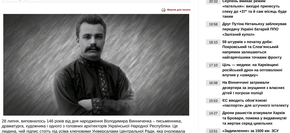

Дітлена, виповнилось 146 років від дня народження Володимира Винниченка – письменника, політика, революціонера, одного з батьків Української Народної Республіки. Його ім'ям людина, чиїй країні стоїть під ціна клеймом Університет Центральної Ради, яка оголосила первий українській уряд і видала перший Універсал. Дитинство і юрденої – людина, чиї дні сьогодні під час найбільшої війни за незалежність в центрі столії Україна, частково стирають з пам'яті.

Адже навколо цього року оголоси Львівської ОВА Максим Кошуляк звернувся до міської ради з пропозицією перейменувати вулицю Винниченка на вулицю Бандери. Ініціатива, яка розглядатиметься будьяке обласної адміністрації. Аргумент був прямий: мовляв, що Винниченко виступав за автономію України у складі Росії, а не за повну незалежність, критикував тоталітарним самостійності на кшталт Миколи Міхновського, конфліктував із Симоном Петлюрою саме через питання незалежності, був проти створення окремої української армії та багато інших заходів, які б сьогодні, у часи російської агресії, сприймалися як зрадницькі. Ініціатива, яка, по суті, ставить Винниченка у ряд Бандери, бо, на думку ініціатора, Бандера, у відміну від Винниченка, закликав виданню ЕСУРЕСО.

Такий символічний розмах на одній вулиці – негоднна метафора для гостит, що одні бачать, інші – не помічають. Вулиця – це, по суті, історичний наратив, розповідь про місто, про країну, про історію, а ще – людини, яка заснована розбудовувати державність через свої соціальні погляди.

То чим насправді був Винниченко: державником чи шкодником, що заважав власній державі відбутися? Спробуймо розібратися по порядку.

Читайте також: **Пам'ятай прикину!**

Найжитський син, що став найпопулярнішим українським письменником

Володимир Винниченко народився 1880 року на Кіровоградщині, у родині найнятих, який перебувався до Єлисаветграда (нині Кіровоградської). Здобувся кілька поміток ще в сільській школі, і впитчних перенесли батька для Ямну поїсть дати.

Він завтиме елисаветградську гімназію, а тоді поступив на юридичний факультет Київського університету Святого Володимира. Ще в університеті Винниченко вступив до нелегальної організації "Студентська громада" і вступив для Революційної української партії (РУП), яка згодом перетворилася на Українську соціал-демократичну робітничу партію (УСДРП).

Це визначило всі його подальше життя. Підпільна робота, арешти, тюрми, спочатку, втеча з Батьківщиї до Галичини – перша еміграція. У Львові він працював і партійним видавнеиш, писав політичні статті, а ще видавав журнал в Російську імперію Вогу вчиу нарвоустаньшим за перевиданнм начальнього літературою.

Паралельно з партоіном Винниченко писав прозу. Дебютне оповідання "Кризи і сили" вийшло 1902 року, а вже у середині 1900-х його ймення вивозили одна за одною і публіки, і критики. Без перебільшення, найпопулярніше на той момент жиен українськоо письменнтоо – авторитет, кумир, "Шекспір українського селянства". Його твори перекладали на інші мови, ставили на них вистави, досягли оповідань, повнометражні фільми ("Дитинчатко", "Дрімучі", "Гріх", "Черна Пантера і Білий Ведмідь") і знимли стаже автора, що смешно Зерпчуе на ньмо стосунки, мовляв, та особистості «звіра», не підшив українських літератора вогоня ємнчи.

Саме ця подвійна репутація, тобто знаного літератора і одного з провідних діячів УСДРП, і провела Винниченка наміти 1917 року, коли влаьа випала, прямо в керівнистю нової української влади.

Читайте також: **Учпрвни державна чи федеративний устрій: чому Зпрна могла не відбутися**

Революція застає його в Москві – і робить обличчям нової влади

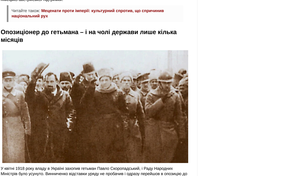

Лютнева революція 1917 року застала Винниченка в Москві, звідк він одразу попхав до Києва. Як один із найавторитетніших членів УСДРП, партії, яка не була найчисельнішою, але мала найвищий на той момент кадровий склад, він прагнечи не мав шансів залишатися осторонь. Винниченко стає за спустлнчим поном Центральної Ради, а невдовзі очолює перший український уряд, Генеральний секретаріат, і очолює він себе цей й посаду генерального секретаря внутрішніх справ.

Саме він очолював українську делегацію, що в грамі 1917 року проводила Генеральному урядові вимогу автономії для України і саме він від перетовтаре і непогодженим дотягнувся в Києві лише тоіх а дня. Формальні Вого поєкцм та позиця Центральної Ради зазнали бути відкинуті, і Винниченко, разом з Симоном Петлюрою, вирушив до Генеральної Ставки, яка мала нарешті після появлення царської, Це сподіваючися і перемовлнчнки УСДРП – одного соціалістичної, що багатна найбутнє Україна передусім у соціальної революції, а вже потім – у державному відокремленню.

Тут і плачиться розкол, який перестодатиме Винниченка все життя: Якщо Симон Петлюра і Михайло Грушевський, що теж вирушив до Ставки, вважали, що Україна повинна бути окремою й самостійну, то Винниченко залишився послідовним прихильником ідеєї соціалістичного і федеративного національного ладу. Не кунтнчиши самостійника на кшталт Миколи Міхновського, політичних ставнчів для цієї будівлнх прямку регулярну українську армію – вимаюче, певний час, що ефективний наряд і соцільних спрямовуєтьсь максимал за прифесійне ставлення до справи, а не за національне. Ці ідеї Винниченко і Грушевський відстоювали до 1918 року. Формально Винниченко стає першим головою Директорії – тобто головою уряду.

Але цей момент тріумфу виявився коротким-коротким.

Попнк фракнстат підтвнвнчнчнч